

De evolutie van een bijzondere groep mensen

Door: Peter Meye

Overal waar in dit document een citaat uit Gods Woord wordt vermeld, is dit afkomstig uit de vertaling van www.schriftwoord.nl. Soms is een kleine aanpassing gedaan. Deze vertaling is gebaseerd op een zo consistent mogelijke weergave van de Originele Teksten waarbij één woord slechts één grondbetekenis kan hebben.

Inleiding – Wat is er aan de hand?

Bij het bestuderen in Gods Woord van de groep mensen, die het Lichaam van Christus wordt genoemd, komen we soms zaken tegen die vraagtekens oproepen.

Waarom heeft Paulus het eerst heel vaak over de Hebreeuwse Schriften, om in zijn latere brieven daar praktisch niets meer over te vermelden? Hoe komt het nu dat fundamentele onderwerpen als rechtvaardiging door het geloof van Jezus Christus, zonder werken, volkomen afwezig zijn in Paulus' latere (gevangenis- of volkomenheids)brieven? Waarom lezen we in zijn latere brieven niets meer over zichtbare organisatievormen, terwijl deze toch duidelijk aanwezig zijn in zijn eerdere brieven? En zo kunnen we doorgaan.

Dit zijn allemaal heel legitieme vragen die het de moeite waard maken om nader te onderzoeken hoe het nu precies staat met het Lichaam van Christus, en vooral gericht op de ontwikkeling daarvan.

Huishoudingen zijn heel relevant!

Om nader op deze vragen in te kunnen gaan is het van groot belang om eerst een globale beschouwing te geven van wat een huishouding is. In dit verband is de betekenis daarvan verhelderend om te kunnen zien en herkennen dat de tijden en de situaties binnen een bepaalde ontwikkeling duidelijk veranderd zijn.

Een huishouding is een situatie op Gods tijdlijn waarin bepaalde regels gelden die daadwerkelijk ook operationeel zijn zolang die situatie voortduurt. In de tijd heeft God verschillende huishoudingen uitgeroepen en gesteld waarin Hij bepaalde zaken regelt en doet op een bepaalde manier. Sterker nog, sommige regels die werkend zijn in huishouding X zijn niet (meer) werkend in huishouding Y. Het gevolg is dan ook dat het toepassen van de verkeerde regels – bijvoorbeeld uit onwetendheid – zal leiden tot teleurstelling, ontgoocheling, pijn/verdriet en zelfs de dood!

Het is dus van belang om dit goed in te zien. Wie dit niet onderkent zal vroeg of laat bepaalde zaken onterecht op zichzelf en de huidige situatie betrekken, met alle gevolgen van dien!

In een apart artikel (“**Gods huishoudingen en bedelingen nader bekeken**”) behandel ik het onderwerp *huishoudingen* vrij uitgebreid. Bij het doornemen daarvan wordt hopelijk meer duidelijk aangaande betekenis, opzet en doel.

Kenmerken vanaf de roeping van Paulus

Welnu, als we kijken naar de timing van Paulus’ roeping, dan zien we duidelijk dat die roeping plaatsvindt in een periode (huishouding) waarin Israël nog in beeld is en de deur naar het Koninkrijk nog open staat. Vanaf **Handelingen 13** krijgt *Saulus* de naam *Paulus* en wordt hij als zodanig aangesproken in Gods Woord. Dat is uiteraard niet toevallig. Geen enkel woord is zomaar gebruikt in de Schrift, maar elk woord is met zorg gekozen, zowel qua betekenis, structuur als qua timing.

Vanaf het moment dat Paulus zo wordt genoemd treedt er een pauze in werking. Hoezo? Dit betreft een pauze in Gods handelen met Israël. Dát is namelijk ook de Griekse betekenis van de naam *Paulus*. Deze pauze is in eerste instantie geestelijk en is dus nog niet merkbaar. Dat komt later, vanaf Paulus’ gevangenschap.

De start van Paulus’ bediening markeert een nieuwe huishouding, *Overgang*, waarin de volgende kenmerken te zien zijn:

- Enerzijds zakt Israël steeds verder weg in haar verwachting van het Koninkrijk op aarde, en daarmee verminderen ook de tekenen die dat Koninkrijk begeleiden.
- Anderzijds wint de boodschap van Paulus steeds meer terrein, waarbij *rechtvaardiging uit het geloof van Jezus Christus (Romeinen 3:22)* en *verzoening door de dood van Gods Zoon (Romeinen 5:10)* de boventoon voeren. Deze boodschap wordt bekend gemaakt *buiten* Israël tijdens bijeenkomsten waarin zowel Joden als Grieken (niet-Joden => personen uit de natiën) aanwezig zijn.

Echter, deze huishouding komt ook ten einde wanneer er een nieuwe huishouding, *Geheim*, aanbreekt vanaf Paulus’ gevangenschap in Rome. In de gevangenis schrijft Paulus enkele brieven die hele nieuwe onthullingen bevatten! De eerste daarvan is de brief aan de Efeziërs.

De brief aan de Efeziërs is eigenlijk een algemene brief, een soort rondzendbrief, die bestemd is voor alle gelovigen aan wie Paulus eerder het evangelie van redding heeft bekend gemaakt. De woorden “*in Efeze*” zijn niet aanwezig in de oudste manuscripten.

Een nieuwe fase aangebroken

Laten we eerst kijken naar iets opmerkelijks in de brief aan de Efeziërs, waar staat geschreven:

“Daarom ook, horend jullie geloof in de Heer Jezus en liefde voor al de heiligen, houd ik niet op ten behoeve van jullie te danken, melding makend in mijn gebeden, dat de God van onze Heer, Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, jullie mag geven de geest van wijsheid en van onthulling, in de realisatie van Hem, ...” - Efeziërs 1:15-17.

Waarom is dit opmerkelijk? Vanuit de context weten we dat deze brief is geschreven door Paulus in een Romeinse gevangenis, maar ook jaren nadat hij zelf de boodschap van redding door het geloof van Jezus Christus heeft bekend gemaakt aan *dezelfde groep mensen!*

De gelovigen hebben het evangelie van hun redding – **het Woord van de waarheid** – dus al eerder gehoord, volgens **Efeziërs 1:13**.

Het opmerkelijke aspect komt naar voren in de uitspraak "**horend jullie geloof in de Heer Jezus**". Paulus weet toch precies wat zij geloven? Hij is immers degene die de boodschap aan hen heeft gebracht! Ook is opvallend dat Paulus aan God de Vader vraagt om aan de gelovigen "**de geest van wijsheid en van onthulling, in de realisatie van Hem**" te geven! Is dat niet opmerkelijk? Blijkbaar is op dat moment de *geest van wijsheid en onthulling* en de *realisatie van God* nog niet op het niveau dat God voor ogen staat!

Hier is duidelijk meer aan de hand: er worden volledig nieuwe onthullingen gegeven met betrekking tot Gods Plan met de gelovigen die het Lichaam van Christus vormen! Paulus' bediening – voordat hij in de Romeinse gevangenis terecht komt – heeft een voorbereidend karakter ten behoeve van de nieuw uit te delen onthullingen.

Dit wijst er duidelijk op dat de gelovigen in die vorige periode nog weinig weten van hun verwachting en geestelijke positie en zegeningen in Christus.

En dat blijkt ook uit Paulus' vroege brieven. Daarin is wel het geheim van de opstanding en levendmaking vermeld waarbij ze in een oogwenk veranderd zullen worden naar onsterfelijkheid (**1Korinthiërs 15:51-53**). Ook is vermeld dat ze zullen worden weggegrist (bekend als "opgenomen"), de lucht in (**1Thessalonicenzen 4:17-18**). Maar een *concrete* verwachting is niet te vinden, en dat wordt bevestigd in **Efeziërs 2:12** => "**... geen verwachting hebbend...**"

Inderdaad wordt in de brief aan de Efeziërs het Lichaam van Christus naar een hoger, volwassen niveau getild. En ook Paulus' brieven aan de Filippiëzen en Kolossenzen zijn van dat niveau. We hebben het hier over het volwassen Lichaam van Christus in de huidige huishouding (*Geheim*) welke dus aanvangt-bij de brief aan de Efeziërs.

Waar zit de onderscheiding?

Het is van belang om een goed inzicht te krijgen in wat de huidige huishouding van Geheim onderscheidt van de vorige huishouding (Overgang) binnen Paulus' bediening.

Het zal je opvallen dat Paulus in de huishouding Overgang veel reist. Overal waar hij dan komt brengt hij het Woord van God mondeling, door Hebreeuwse teksten aan te halen en toe te lichten, om de link te leggen naar zijn boodschap dat Jezus de Christus is.

In Antiochië haalt Paulus diverse passages aan uit de Hebreeuwse Schriften, op grond waarvan de natiën zich verheugen en het woord van de Heer verheerlijken en geloven, zovelen als aangewezen

zijn voor aionisch* leven (**Handelingen 13:48**). Daarna wordt het Woord van de Here verspreid door heel het land (:49). Ook in Ikonium haalt Paulus de Hebreeuwse Schriften aan (**Handelingen 14:15, 17**). In Jeruzalem accepteert Paulus het voorstel van Jakobus dat gebaseerd is op de Hebreeuwse Schriften, o.a. **Amos 9:11-12**. In Athene spreekt Paulus woorden die hij kan staven vanuit de Hebreeuwse Schriften. In veel passages in het boek **Handelingen** kun je de verwijzingen naar de Hebreeuwse Schriften terugvinden.

* Het Griekse woord *aion* betekent *een lang tijdperk met een begin en een einde*, waarin een bepaald wereldsysteem (of wereldorde) van toepassing is en werkt. We leven nu in de derde *aion*. De Bijbelvertalers vertalen het ten onrechte met *eeuwigheid* of *wereld*, maar soms ook met *eeuw*, wat een betere vertaling is. Het "eeuwige leven" in de Bijbel is dus het aionische leven, d.w.z. het leven tijdens de komende twee *aionen/eeuwen* waarin Christus als Koning op aarde zal regeren.

Tot slot vermeldt Paulus duidelijk in zijn toespraak voor koning Agrippa, dat hij **"aan zowel klein als groot getuigd heeft, niet sprekend buiten wat zowel de profeten als Mozes spraken van de aanstaande komst, dat Hij de lijdende Christus is, dat Hij de eerste is van een opstanding uit de doden, aankondigend dat Hij licht komt brengen aan zowel het volk als aan de natiën."** – **Handelingen 26:22-23**.

Het bovenstaande laat duidelijk zien dat Paulus in de eerste fase van zijn bediening vele passages *uit de Hebreeuwse Schriften* aanhaalt om zijn mondelinge boodschap te ondersteunen. *Uitsluitend in die zin* heeft Paulus' bediening in deze periode een priesterlijk karakter: intermediair tussen Jood en Griek.

En wat Paulus hen mondeling onderwijst, legt hij ook schriftelijk vast, volgens **1Korinthiërs 15:1** en **2Thessalonicenzen 2:5**.

Over dat evangelie kunnen we voor het eerst lezen in de brief aan de gelovigen in Rome (onderdeel van het Lichaam van Christus), waarin hij hen bekendmaakt met: rechtvaardiging uit geloof, *buiten werken om* (**Romeinen 4:1-5**)!

Hierin onderscheidt deze rechtvaardiging zich van de gelovigen in de Besnijdenis. Hun rechtvaardiging is door geloof EN werken. Binnen hun boodschap gaan geloof en werken altijd samen, waarbij geloof zonder werken zelfs dood is. Lees s.v.p. **Jakobus 2:20,24**.

De gelovigen in het Lichaam van Christus zijn gratis (= zonder werken) gerechtvaardigd in Zijn genade door de verlossing die is in Christus Jezus (**Romeinen 3:24, 4:5**). Het is uit geloof, zodat het overeenstemt met genade (**Romeinen 4:16**)!

Je ziet dus dat in de vorige huishouding de ekklesias (groepen van uitverkorenen) binnen het Lichaam van Christus in de diverse steden zijn gevestigd en gefundeerd op onderwijs dat in de kern voornamelijk bestemd is voor Israël en de natiën in het komende Koninkrijk op aarde. Denk maar aan het feit dat Abraham wordt genoemd als voorbeeld om rechtvaardiging uit geloof toe te lichten (**Romeinen 4**).

Maar God heeft veel hogere plannen met deze bijzondere groep mensen! Dit is de reden dat er een aanpassing moet komen. Ze moeten worden geleid naar de waarheden die *alleen* voor het Lichaam van Christus bestemd zijn. Deze waarheden zijn te vinden in Paulus' volkomenheidsbrieven (vooral **Efeziërs, Filippenzen** en **Kolossenzen**) die veel nieuwe onthullingen bevatten. Deze aanpassingen zijn niet alleen nodig met betrekking tot het onderwijs, maar ook met betrekking tot dienstbetoon.

Deze volkomenheidsbrieven van Paulus worden opgetekend in de gevangenis in Rome, terwijl hij in afwachting is van zijn executie. In die nieuw aangebroken huishouding heeft Paulus geen mondelinge bediening meer zoals in de periode vanaf **Handelingen 13 t/m Handelingen 28**.

Diverse personen – die *het werk doen van* evangelisten, herders en leraren – gebruiken deze nieuwe onthullingen om hetzelfde te verrichten als wat Paulus deed met de Hebreeuwse passages: bekendmaken van deze waarheden die voor het Lichaam van Christus zijn bestemd. Als een ekklesia deze waarheden gelooft en accepteert, vindt er een aanpassing plaats. In dat geval zijn ze dan van één geloof (**Efeziërs 4:5**). Van tijd tot tijd krijgt Paulus te horen van zo'n aanpassing omdat hij niet meer lichamelijk bij hen is.

Wat verbindt de twee fasen met elkaar?

Voordat we overgaan tot het doornemen van de inhoudelijke verbindingslijnen tussen deze twee fasen in de ontwikkeling van het Lichaam van Christus, is het relevant om te wijzen op het volgende.

Het is ook mogelijk dat men de eerdergenoemde volkomenheidsbrieven van Paulus beschouwt als de enige brieven die voor het Lichaam van Christus bestemd zijn.

Als dát waar zou zijn, dan zou het schitterende en

fundamentele onderwijs aangaande *rechtvaardiging (zonder werken)* en *verzoening* ook niet voor het Lichaam van Christus bestemd zijn! Immers, deze twee zeer belangrijke principes komen geheel niet voor in Paulus' volkomenheidsbrieven! Waarom niet? Simpelweg omdat ze als fundament worden beschouwd door Paulus. Terecht legt Paulus deze fundamenten in de eerste fase door deze prachtige principes dus in die periode te onderwijzen!

Kortom: juist de *afwezigheid* van deze onderwijsfundamenten in de volkomenheidsbrieven toont aan dat Paulus' vroege brieven ook zijn gericht aan het Lichaam van Christus! Daarmee is de eerste verbinding meteen een feit.

Laten we dan verder enkele verbindingen doornemen tussen de eerste fase (= kindschap) van het Lichaam van Christus en de volgende fase (= volwassenheid, zonschap) van het Lichaam van Christus.

De heiligen zijn van tevoren bestemd om *de plaats van een zoon* in te nemen door Jezus Christus, in Hem, naar het welbehagen van Zijn wil (**Efeziërs 1:5**), terwijl ze eerder van tevoren zijn bestemd tot *gelijkvormigheid* aan het beeld van Gods Zoon en op basis daarvan geroepen (**Romeinen 8:29-30**). Het is ook van belang om te benadrukken dat diverse aspecten geleidelijk zijn geëvolueerd en overgegaan naar de volgende fase. Het zonschap is hier een voorbeeld van. Dit kan namelijk reeds worden getraceerd in **Galaten 4:6-7**, hoewel nog niet wordt bekendgemaakt *waartoe* het zonschap en het lotdeelgenot dan van toepassing is!

In beide gevallen is er helemaal geen sprake van werken die gedaan moeten worden, aangezien dat (bestemmings)werk geheel door God wordt verricht! Deze twee passages zijn met elkaar verbonden

door groei => kind: *gelijkvormig aan de Zoon* – volwassen: *plaats van een zoon*.

In tegenstelling hiermee is **2Petrus 1:10**, waar staat dat de heiligen zich dienen *in te spannen om hun roeping te bevestigen!* Dus voor de Besnijdenis geldt: roeping MET inspanning = bevestiging; roeping ZONDER inspanning = GEEN bevestiging.

Titus 2:14 spreekt over reiniging door Hem van een speciaal volk voor Zich, terwijl Romeinen spreekt over Christus als Eerstgeborene onder vele broeders (**Romeinen 8:29**). Dat is de eerste fase. Maar nu, in de volgende fase, zijn de heiligen – geestelijk gezien – in Christus Jezus gezet tussen vele hemelingen (**Efeziërs 2:6**)!

Kortom, de volgende en geestelijk definitieve fase is ingegaan!

Eerst sterven de heiligen aan de zonde (**Romeinen 6:2**), en nu zijn ze dood voor hun overtredingen en zonden (**Efeziërs 2:1**).

In de eerste fase heeft de ekklesia (het Lichaam van Christus) een zichtbaar georganiseerde vorm. Iemand kan dus uit hun midden worden gezet (**1Korinthiërs 5:1-13**).

Maar later – aan het eind van de eerste fase – instrueert Paulus dat genade geschonken zou worden aan deze uitgezette mensen en dat ze bemoedigd zouden worden (**2Korinthiërs 2:7**). Echter, hij geeft geen instructie om hen te herstellen als lid in hun midden! Waarom niet? De reden kun je zien aan het eind van dezelfde brief waarin Paulus de gelovigen oproept om eruit te komen =>

"Daarom: 'Kom uit hun midden en wees afgezonderd', zegt de Heer, 'en raak niet het onreine aan en Ik zal jullie ontvangen.'" – 2Korinthiërs 6:17.

Waaruit moeten ze komen? Uit wiens midden? Welke ongelovigen? In deze context gaat het om de *zichtbaar georganiseerde vorm* die tot religie is verworden vanwege het vele ongelof o.a. door sektarisme.

In eerste instantie wordt de ekklesia gezien als een *huis*, ongetwijfeld vanwege de zichtbaar georganiseerde vorm. Dan, in **1Timotheüs 3:15**, wordt het nog **"de pijler en het fundament van de waarheid"** genoemd.

Maar aan het eind van Paulus' leven – reeds snel dus! – is een dergelijke, religieuze organisatie uitgegroeid tot een **"groot huis"** met **"voorwerpen tot eer en tot oneer,"** waarbij hij gelovigen oproept om zich hiervan te reinigen zodat zij **"een voorwerp zijn met eer, geheiligd zijnde, bruikbaar voor de eigenaar, voor ieder goed werk gereed gemaakt."** – **2Timotheüs 2:21.**

Het is pijnlijk duidelijk dat dit "huis" tegenwoordig niet alleen *kolossaal* is geworden, maar ook dat daar de meest afschuwelijke leringen worden onderwezen waarbij een compleet karikaturale afgod aan de leden en luisteraars wordt voorgeschoteld!

In de volgende (huidige) fase echter, is het *ware* Lichaam van Christus niet meer in een zichtbaar georganiseerde vorm. Dat houdt dus ook in dat er geen sprake meer is van menselijke leiding, op

geen enkele wijze! Het is nu een *organisme* geworden vanaf de brief aan de Efeziërs. Dat houdt in dat elk lid, dus elke gelovige, zelf leiding ontvangt van het Hoofd, Christus Jezus, via Zijn Woord.

In de praktijk komen deze heiligen soms bij elkaar om het Woord van God met elkaar te delen om elkaar op te bouwen en aan te scherpen in het Woord en het dienstbetoon. Enerzijds geeft God sommige heiligen meer inzicht dan andere. Die delen dan hun visie met een groep en *doen* daarmee *het werk van* een leraar. Anderzijds zijn sommige heiligen op hun beurt weer beter in evangelisatie, waarbij ze de genade van God met blijdschap bekendmaken aan anderen. Die *doen* dan *het werk van* een evangelist. Ze *zijn* het niet, maar *doen* het werk. Dat komt omdat de *specifieke* gave van Gods Geest m.b.t. deze bedieningen (in de vorige fase => **1Korinthiërs 12:28**) niet meer van toepassing is. De mens staat niet meer in de leiding, maar Christus Jezus Die Zijn Lichaam bouwt. Op deze wijze helpt men elkaar. Het Lichaam van Christus is nu een organisme.

De vorige fase wordt verder gekenmerkt doordat de leden van elkaar afhankelijk zijn en hun geestelijke voeding krijgen van menselijke leiders die o.a. het fundament leggen, zoals apostelen en profeten. De leden zijn dus afhankelijk van elkaar voor die voeding (**1Korinthiërs 12:14-25**). Dit komt doordat het Woord van God dan nog niet compleet is (**Kolossenzen 1:25**) en die specifieke gaven dus nog nodig zijn om de gelovigen toe te rusten.

In de volwassen fase is er geen sprake meer van menselijke leiding. Aangezien het fundament allang is gelegd, zijn er al helemaal geen apostelen en profeten meer. Er zijn wel mensen die *het werk doen van* leraren, herders en evangelisten, maar niet meer binnen het kader van een speciale gave zoals in de vorige fase (**1Korinthiërs 12:28**). Daarom zijn de leden dan ook niet meer van elkaar afhankelijk voor hun voeding, maar letterlijk van Christus Jezus als hun Hoofd (**Kolossenzen 2:19**)! Hij bouwt Zijn Lichaam, en gebruikt mensen om anderen op te bouwen zoals Hij dat juist acht. Opbouw

gaat nu uitsluitend via het complete Woord van God dat Zichzelf voor 100% uitlegt. In die geest helpen gelovigen elkaar om bemoedigd en aangescherpt te worden.

In aanvang is de ekklesia een minderjarige, een *kind* dus. Maar volgens **1Korinthiërs 13:10** wordt de volwassenheid beloofd =>

"Maar wanneer de volwassenheid zal komen, zal wat ten dele is weggedaan worden."

Wat is dan *ten dele*? Dat zijn de *hulpmiddelen* om het dan nog onvolkomene aan te vullen, bijvoorbeeld gaven van genezing, gaven van het spreken in vreemde talen, gaven van het doen van wonderen. Deze gaven spreken de ziel aan (gericht op het waarneembare) en niet de geest (onwaarneembaar).

Maar in de volgende fase is de volwassenheid inderdaad aangebroken, en is wat onvolkomen was ook weggedaan! Alle heiligen zijn sindsdien *zonen* die van tevoren zijn bestemd voor deze positie (**Efeziërs 1:5**). De zegeningen zijn nu geestelijk, dus onzichtbaar. De eerdergenoemde aanpassing heeft als doel dat de heiligen nu alles verkrijgen in de eenheid van het geloof en van de realisatie van de Zoon van God (**Efeziërs 4:12-14**).

In de eerste fase is de ekklesia één lichaam (**1Korinthiërs 12:13**) waarin de Jood voorrang heeft boven de Griek (= een persoon uit de natiën). Vandaar de uitspraak "**eerst voor de Jood...**" (**Romeinen 1:16, 2:10**). Met nadruk wordt vermeld dat dit niets afdoet aan het feit dat er toch sprake is van één Lichaam, zonder onderscheid ten opzichte van de Eigenaar: Die is immers Dezelfde (**Romeinen 10:12**)! Tevens kunnen er in deze fase reeds verwijzingen worden opgemerkt naar wat zou gaan komen, terwijl er nog steeds sprake is van één Lichaam (**Galaten 3:28**).

De natiën zijn dan nog gasten aan Israëls tafel en zijn nog deelgenoten aan hun geestelijke zaken (**Romeinen 15:27, 3:2, 9:4-5**); ook zijn zij nog vervreemd van het burgerschap van Israël en gasten van de verbonden van de belofte (**Efeziërs 2:12**). In die eerste fase is de uitspraak van Jezus in **Johannes 4:22** nog steeds geldig: "... **de redding is uit de Joden ...**!" Dit verklaart ook waarom de gelovigen uit de natiën dan nog onderworpen zijn aan geschreven *verordeningen en decreten vanuit Jeruzalem*, namelijk van de hand van de apostelen en oudsten aldaar (**Handelingen 15:19-29; 16:4**).

In de volgende fase, echter, is het lichaam een Gezamenlijk Lichaam geworden (**Efeziërs 3:6**), waarin de Jood geen voorrang meer heeft. Dit is namelijk het geheim waarvan in **Efeziërs 3:3** melding wordt gemaakt. De scheidingsmuur van "vijandschap in het vlees" is afgebroken (**Efeziërs 2:14**) en aan de gelovigen uit de natiën wordt het volgende meegedeeld:

"Daarom dan zijn jullie niet langer gasten en bijwoners, maar jullie zijn medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, ..." – Efeziërs 2:19.

Duidelijk wordt dan ook dat in de volgende (huidige) fase de eerdergenoemde *verordeningen en decreten vanuit Jeruzalem* – een symbool van de onderschikking van de natiën aan de Joden – teniet gedaan zijn en aan het kruis gespijkerd zijn. Hierdoor wordt één nieuwe mens gerealiseerd door de twee groepen – Jood en Griek – met elkaar in één lichaam uit te verzoenen met God door het kruis (**Efeziërs 2:15-16; Kolossenzen 2:13-23**).

Ter verduidelijking is de volgende opmerking van belang.

Een ander geheim betreft de huishouding van Verborgtheid (*Geheim*) die door de aionen heen geheim is gehouden in God (**Efeziërs 3:9**), en pas toen werd onthuld c.q. opgehelderd door Paulus.

In de eerste fase bevinden de gelovigen, aan wie Paulus' vroege brieven zijn gericht, zich nog in een andere (vorige) huishouding. Maar ze worden vervolgens overgebracht naar de huidige huishouding door *aanpassing* (**Efeziërs 4:12**) terwijl ze het fundamentele onderwijs over rechtvaardiging zonder werken en verzoening met zich meedragen! En vanaf deze huishouding, vanaf de volwassen fase van de ekklesia, worden ze onderwezen omtrent het *waarom* van deze dingen.

In de eerste fase is de verwachting van de ekklesia, het Lichaam van Christus, niet compleet. Immers, ze zijn wel op de hoogte van de uitopstanding en de weggrissing (ook bekend als "de opname") in de lucht (**1Thessalonicenzen 4:16-17**), en van het geheim van de opwekking in onvergankelijkheid (**1Korinthiërs 15:51-52**), maar niet van het *waarom* dat erachter schuilgaat. Laat nou precies dát de essentie zijn! Daarom zijn ze dus toch zonder verwachting (**Efeziërs 2:12**). Er is niets concreets.

Dat komt pas in de volgende fase, waarin hen wordt meegedeeld waarom ze een hemelse verwachting hebben. Daarom bidt Paulus de schitterende woorden (Efeziërs 1:):

***"17 dat de God van onze Heer, Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, jullie moge geven de geest van wijsheid en van onthulling, in de realisatie van Hem,
18 verlicht zijnd de ogen van jullie harten, in jullie waarnemen van de verwachting van Zijn roeping, wat de rijkdom van de heerlijkheid van Zijn lotdeel onder de heiligen is,
19 en wat de alles overstijgende grootheid van Hem is in ons, de gelovigen, naar de werking van de kracht van Zijn macht,
20 die werkt in de Christus, Hem opwekkend uit doden en Hem zettend aan Zijn rechterhand, te midden van de hemelingen,
21 boven alle soevereiniteit en gezag en kracht en heerschappij en alle naam die genoemd wordt, niet alleen in deze aion, maar ook in de toekomstige.
22 En Hij onderschikt alles onder Zijn voeten en Hij geeft Hem, als Hoofd over allen, aan de ekklesia,
23 die Zijn lichaam is, het complement* van Hem Die het al in allen completeert."***

* complement: het aanvullend deel dat iets anders volledig maakt.

Waar zit dus het Lichaam van Christus binnenkort? Aan Gods rechterhand, te midden van de miljarden hemelingen, boven alle soevereiniteit en gezag en kracht en heerschappij en alle naam die genoemd wordt, niet alleen in deze aion, maar ook in de toekomstige.

Dezelfde plaats als Christus Jezus! Immers, Zijn Lichaam vult Hem aan!

En wat is de essentie van die hemelse verwachting?

"God maakt ook ons, die dood zijn voor de overtredingen, samen levend met Christus (door genade zijn jullie geredden), en Hij wekt ons tezamen op en zet ons tezamen in Christus Jezus te midden van de hemelingen, zodat Hij, in de komende aionen, de overstijgende rijkdom van de genade zou tonen, in Zijn goedheid voor ons in Christus Jezus" – Efeziërs 2:5-7.

Geestelijk gezien zijn de heiligen in het Lichaam van Christus reeds op die positie geplaatst! Dit is dus de schitterende, verheven taak van deze gelovigen in de komende aionen! Wat een genade en zegeningen zijn hieraan verbonden!

En wat is dan het grote geheim dat God door de aionen heen verborgen heeft gehouden?

"... dat nú bekend zou worden aan de overheden en de gezaghebbers te midden van de hemelingen, door de ekklesia, de veelkleurige wijsheid van God, naar het doel van de aionen dat Hij maakt in Christus Jezus, onze Heer, ..." – Efeziërs 3:10-11.

Ook is in de eerste fase onderwezen dat de gelovigen zijn gered *in* genade (Romeinen 3:24).

Nu wordt in de volgende fase duidelijk dat zij – daarnaast – ook zijn gered *voor* genade (Efeziërs 2:8), namelijk om de overvloeiende genade van God bekend te maken aan de miljarden hemelbewoners!

Werd – zoals eerder genoemd – aan de gelovigen in de eerste fase onderwezen dat ze van tevoren zijn bestemd tot *gelijkvormigheid* aan het beeld van de Zoon van God (**Romeinen 8:29**), nu leren ze in de volgende fase dat zij ook van tevoren zijn bestemd om *de plaats* van een zoon in te nemen door Jezus Christus, in Hem, naar het welbehagen van Zijn wil. Maar bovendien komt daarbij dat ze actief zullen participeren in de huishouding van de volheid van de era's (*Voltooiing*), om het al in de Christus samen te vatten, al dat is in de hemelen en op de aarde (**Efeziërs 1:4-11**). Wowww!

De volkomenheid is een feit!

Kortom, vanaf de volgende fase, wanneer de huidige huishouding aanbreekt, waarin de ekklesia (als geheel) een volwassen status krijgt, worden alle ontbrekende stukken ingevuld en alle onvolkomenheden aangevuld zodat het Plan compleet is. Uiteraard is daarmee ook Gods Woord gecompleteerd (**Kolossenzen 1:25**), wat een zichtbaar feit werd aan het einde van Paulus' leven!

Hoe groot en wijs is onze God! Alles was allang gepland en alles loopt tot in de puntjes volgens schema! Aan Hem komt alle eer en dank en lofprijzing toe, zowel nu als in de toekomstige eeuwen!

~~~~~